

Spm. nr. S 2774

Til indenrigsministeren (3/8 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på Retsudvalgets spørgsmål 431, hvoraf den dokumenterede og udbredte kønsspecifikke undertrykkelse af kvinder i Afghanistan fremgår (se alm. del bilag 1053), redegøre for, hvorfor de tre omtalte afghanske kvinder ikke har fået asyl efter flygtningekonventionen, men kun opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9.2.2.?«

Svar (16/8 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Det følger af udlændingelovens § 46, jf. § 53 a, at afgørelser vedrørende asyl træffes af Udlændingestyrelsen i 1. instans med klageadgang til Flygtningenævnet. Indenrigsministeriet har derimod ingen kompetence i sager vedrørende asyl.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet har til Indenrigsministeriet oplyst, at der ifølge udlændingeloven gives opholdstilladelse (asyl) til en asylansøger i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1, hvis ansøgeren er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951 (konventionsstatus).

Efter udlændingelovens § 7, stk. 2, gives der endvidere asyl til en asylansøger, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland (defacto).

Asylmyndighedernes afgørelser i asylsager træffes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes asylmotiv sammenholdt med den baggrundsviden om generelle forhold i hjemlandet og eventuelt om konkrete forhold af betydning for sagen, som myndighederne er i besiddelse af.

Oftentimes vil oplysninger om kønsrelaterede overgreb blive påberåbt som én af flere årsager til, at der søges asyl, og dermed indgår de anførte overgreb eller frygten herfor som ét blandt flere momenter i bedømmelsen af, om der skal meddeles asyl.

Såvel oplysninger om overgreb rettet imod en kvindes køn som oplysninger om særlige for-

hold for kvinder i den pågældendes hjemland, der er anført som årsag til forfølgelse, vil således indgå i vurderingen af, hvorvidt der skal meddeles asyl.

Flygtningenævnet har oplyst, at nævnet efter en konkret og individuel vurdering af ansøgerne i de i spørgsmålet nævnte sager ikke fandt, at de pågældende opfyldte betingelserne for at få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

Vedrørende asylmyndighedernes praksis på dette område i øvrigt, henvises der til Udlændingestyrelsens Årsberetning 1998, side 27ff, og Flygtningenævnets Formandskabs 7. beretning 1998, side 79ff.

Spm. nr. S 2504

Til socialministeren (1/7 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren oplyse, hvor længe en kommune kan forholde sig passiv over for en revalideringsberettiget uden at træffe afgørelse efter lov om aktiv socialpolitik, § 20 a, stk. 2, om udtømmning af arbejdsmuligheder m.v., så det bliver muligt for den pågældende at søge førtidspension?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at en kommune i en konkret sag gennem længere tid har forholdt sig passiv med hensyn til at igangsætte yderligere revaliderings tiltag over for en revalideringsberettiget borger. Kommunen nægter samtidig at behandle en ansøgning om førtidspension med den begrundelse, at det endnu ikke er konstateret, at alle aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige foranstaltninger samt andre foranstaltninger har været afprøvet. Kommunen udbetaler i øjeblikket ikke kontanthjælp til den revalideringsberettigede på grund af ægtefællens indtægt.

Svar (3/8 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal indledningsvis oplyse, at det er § 20 a, stk. 2, i lov om social pension, der fastlægger be-